

Een goede stier is niet snel te duur

Met twee kampioensstieren viel Jan Dekker in de uitslagen van de nationale piemontesekeuring op. Tijd om een kijkje te nemen in de stal, waar de eigen stieren zorgen voor een toenemende kwaliteit. ‘Ik kruis graag de genen uit stal Van Gelder en stal Hengstenboer.’

TEKST ALICE BOOIJ

Hij is net weg, Bonito 88. De vier jaar oude stier, met naar schatting een levend gewicht van zo’n 750 kilo, krijgt bij een collega-veehouder kansen, vertelt Jan Dekker (62) uit Veeningen. ‘Hij heeft een potstal en daar kan Bonito zich beter redden.’
De zoon van Ottimo uit een Milordmoeder uit de fokstal van Henk Hengstenboer laat echter een heleboel goede nafok achter op het bedrijf van Dekker, die dagelijks de boer op gaat voor veevoerfabriek De Heus. ‘Omdat ik veel weg ben, werk ik al jaren met een eigen stier. Maar ik besteed veel tijd en aandacht aan de juiste keuze.’
Daarbij krijgen de jonge stieren eerst wat pinken te dekken voordat ze kansen krijgen bij de koeien. Momenteel staat Arno in de startblokken, een zoon van Natale uit Fridie 43 (v. Jarno) van Antonie van Gelder. ‘Ik kruis graag de genen van de stieren van Henk Hengste-

De vier jaar oude Bonito 88 (v. Ottimo), leverancier van kampioenskalveren

BEDRIJFSPROFIEL

eigenaren	**Jan Dekker**
plaats	**Veeningen**
vleesras	**piemontese**
aantal	**30 zoogkoeien**
	20 stuks jongvee
grond	**22 ha**

Fortwijk (Dekker vernoemt zijn stieren naar de straatnaam) zal geveild worden op 30 maart 2019. ‘Ik heb zelf ook stieren bij het COT gekocht, je hebt meer informatie en het is betrouwbaar’, onderbouwt Jan zijn enthousiasme. ‘Je koopt een eerlijke stier met prestaties, wat mij betreft mogen ze de groei van de stieren ook nog wel afzetten tegen de voeropname om zo de efficiëntie van de groei te berekenen.’
De kosten voor deelname aan het COT bedragen zo’n 1100 euro per stier. ‘Een stier moet uiteindelijk minimaal 2500 euro opbrengen.’ Dat realiseerde Dekker al eens eerder met een ingezonden stier. ‘Ik vind het ook goede reclame voor mijn bedrijf en het is goed voor het stamboek dat er ook piemontesestieren getest worden.’
Eigenlijk zouden meer fokkers stieren moeten insturen naar het COT, geeft Jan aan. ‘Bij de blonde d’Aquitaines gaan de prijzen naar 4000 tot 5000 euro voor een stier. Omdat er meer stieren ingestuurd worden, komen er ook meer potentiële kopers en daarmee wordt de prijs ook beter.’
Dat er aan een goede stier ook een prijskaartje hangt, weet de piemontesefokker. ‘Als een stier goed fokt, is hij nooit te duur’, reageert hij. ‘Bovendien kan ik een stier na twee jaar dekken vaak ook weer goed doorverkopen en dan vallen de kosten ook weer mee.’ Hij vindt overigens dat stieren nog wel een tweede of derde kans verdienen op andere bedrijven. ‘Er belanden te veel goede stieren te vroeg in het mesthok.’

Groter en langer

Het was eigenlijk bij toeval dat Dekker in de piemontese terechtkwam. Een verbeterd-roodbont-stiertje kreeg griep en zo kwam een piemonesestier op zijn pad om de boer met die van Antonie van Gelder en omgekeerd’, verklapt Jan. ‘Ik zoek stieren uit met maat en luxe en probeer telkens uit andere koefamilies wat te kopen om inteelt te voorkomen.’

Jan Dekker: ‘Er belanden te veel goede stieren in het mesthok’

Pinkenstier Bonito 73

Zo liep ook Bonito 73 in de kudde. Deze met 89 punten ingeschreven Orlandozoon heeft inmiddels sperma geleverd bij CRV. ‘Hij heeft hier vijf jaar gedekt’, rekent Jan terug. ‘Zijn draagtijd is kort, hij is pinkenstier, dus geeft hij wat lichtere kalveren’, noemt hij als voorbereiding voor fokkers die de stier gebruiken. ‘Maar heb maar geduld, de kalveren groeien uit tot luxe, grote dieren.’
Inmiddels staat er ook een zoon van Bonito 73 bij het Centraal Opfokstation (COT) in Laren: Fortwijk 281. Zijn moeder is een met 86 punten opgenomen Ostadochter.

De piemonteses zijn de afgelopen jaren groter en langer geworden

kruislingkoeien te dekken. ‘Dat is zo’n dertig jaar geleden, ik gebruikte allerlei rassen door elkaar’, herinnert Dekker zich. ‘Maar dat werkt niet. Je krijgen dan ook problemen met geboortes, keizersneden dus.’
Uiteindelijk hield hij vast aan de piemonteses, omdat ze ‘zo’n mooi fijn vlees hebben met weinig bot’. Hij rekent voor dat minder bot ook voor de slager geld oplevert. ‘Voor ons als vleesveehouders levert 10 procent minder bot per 100 kilo al gauw 45 euro extra op, bij de slager in de toonbank is dat 130 euro.’
Afmesten doet Dekker trouwens niet. ‘Wanneer je met zoogkoeien werkt, heb je een andere kijk op een koe, mesten is toch heel wat anders dan fokken.’ Met zo’n dertig zoogkoeien en bijbehorend vrouwelijk en mannelijk jongvee is Dekker het laatste jaar wat gekrompen met zijn veestapel. ‘Ik doe het iets rustiger aan, heb de fosfaatrechten ook maar gehouden, want meer dieren dan nu houd ik toch niet.’ Ondanks dat zijn zoon heel enthousiast meewerkt in zijn vrije uren, zal hij het stokje van zijn vader niet overnemen. ‘Ik ben gek op die koeien, maar economisch gezien kun je het land beter verhuren’, meent de vader.
Jan merkt dat de vooruitgang bij de piemonteses de afgelopen jaren heel goed is geweest. ‘De dieren zijn 20 tot 30 centimeter hoger geworden en ook langer. Het kalven gaat gemakkelijker.’ Daarbij zijn de kwaliteit, de bevleesdheid en de fijnheid behouden gebleven, signaleert Dekker. ‘Als je de hoogte ingaat met je dieren, moet je die kwaliteit in de gaten houden, dat zie je bij alle vleesveerassen.’
Begin februari is het de tijd voor de kalveren, zo’n dertig worden er komend jaar verwacht. De fokker heeft ze graag in de winter. ‘Dan hebben we de dieren ook dichtbij wanneer ze kalven. Bovendien leren de kalveren al snel ruw- en krachtvoer vreten en in het voorjaar kunnen ze dan mooi naar buiten.’

Winnen met oude koe

De fokkerij met de eigen stieren staat ook aan de basis van het succes op de keuring. ‘We hebben ook jaren achteraangelopen’, lacht Jan, die het jammer vindt dat er zo weinig stamboekleden naar een keuring komen. ‘Thuis heb je allemaal een beste, in de keuringsring kun je de dieren met elkaar vergelijken.’ De keuring stimuleert het om beter te fokken, zo geeft hij aan. ‘Dit jaar waren het de jonge dieren van ons die hoog scoorden. Het zou voor mij een grote wens zijn om nog een keer met een oudere koe te winnen op de keuring.’ |